

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

1. Αλγόριθμος του Dijkstra
  1. Περιγραφή
  2. Υλοποίηση σε C
  3. Ασκήσεις
2. Αλγόριθμος Bellman-Ford
  1. Περιγραφή
  2. Υλοποίηση σε C
  3. Ασκήσεις

Γιώργος Μ.

Σμαραγδένιος Χορηγός Μαθήματος

Πάνος Γ.

Ασημένιος Χορηγός Μαθήματος

Συντομότερο Μονοπάτι:

- Δίνεται απλός, μη κατευθυνόμενος γράφος με βάρη $G=(V,E,W)$, αφετηρία s , προορισμός t .
- Ζητείται το συντομότερο μονοπάτι από s στο t
- (Αναλυτικά: Βλέπε Θεωρία Γράφων: Μάθημα 5.4)

Αλγόριθμος του Dijkstra

Αρχικοποίηση:

- Θέτουμε όλες τις ετικέτες $L[v]=+\infty$ εκτός της αφετηρίας που έχει $L[s]=0$

Σε κάθε βήμα:

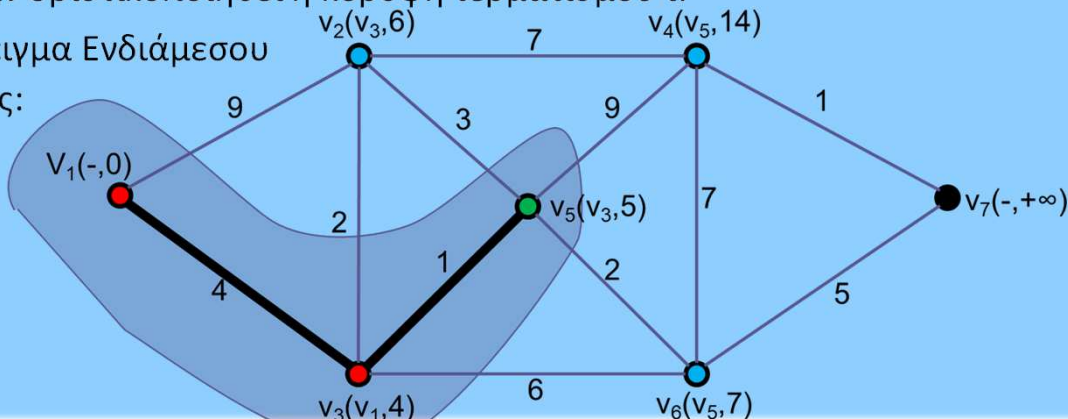
- Οριστικοποιείται η κορυφή με το μικρότερο κόστος από τις μη οριστικοποιημένες
- Διορθώνονται οι ετικέτες των γειτονικών μη οριστικοποιημένων κορυφών (σε περίπτωση που βρεθεί καλύτερο μονοπάτι από την κορυφή που οριστικοποιήθηκε)

Τερματισμός:

- Όταν οριστικοποιηθεί η κορυφή τερματισμού t .

Παράδειγμα Ενδιάμεσου

Βήματος:

Παρατηρήσεις για την υλοποίηση:

- Επιλέγουμε την αποτύπωση του γράφου με λίστες γειτνίασης (λόγω πιο γρήγορης πρόσβασης στους επόμενους μιας κορυφής)

Αλγόριθμος σε Ψευδογλώσσα (~ από Wikipedia):

procedure Dijkstra($G=(V,E,W)$, αφετηρία, προορισμός):

Q : σύνολο όλων των κορυφών

Αρχικοποίηση: $L[v]=+\infty$, $P[v]=-1$ για κάθε κορυφή v

Θέσε $L[\text{αφετηρία}]=0$, $P[\text{αφετηρία}]=\text{αφετηρία}$

while (Q δεν είναι άδειο)

v = κορυφή του Q με ελάχιστο L

Αφαίρεσε τη v από το Q

Για κάθε γείτονα x της v (που ανήκει στο Q):

Αν $L[v]+W[v,x] < L[x]$:

$L[x] = L[v]+W[v,x]$

$P[x] = v$

Υπολόγισε το συντομότερο μονοπάτι από τους πίνακες L,P και επέστρεψε το.

Πολυπλοκότητα:

- Η πολυπλοκότητα του αλγορίθμου είναι $O(n \cdot A + m \cdot B)$, A : χρόνος εντοπισμού κορυφής και B : διόρθωση στο Q
- Αν Q είναι απλός πίνακας: $O(n^2 + m) = O(n^2)$
- Αν Q είναι σωρός Fibonacci: $O(m + n \log n)$

Υλοποίηση σε C (βλέπε project Dijkstra):

```
void Dijkstra(GRAPH g, int start, int target, int **shortest_path,
              int *path_size, int *path_length)
{
    int *Q, *L, *P;
    int i, x, v, cnt, vertices, neighbors_length;
    int infinity, min;
    elem *neighbors;

    vertices = GR_vertices_count(g);

    /* L[*]: Mikos elaxistis diadromis gia na ftasoume stin korufi */
    L = (int *)malloc(sizeof(int)*vertices);
    if (!L)
    {
        printf("Error Allocating Memory!");
        exit(0);
    }

    infinity = 0;
    for (v=0; v<vertices; v++)
    {
        GR_neighbors(g, v, &neighbors_length, &neighbors);
        for (i=0; i<neighbors_length; i++)
            infinity += neighbors[i].weight;
        free(neighbors);
    }
```

```
for (i=0; i<vertices; i++)
    L[i] = infinity;
L[start] = 0;

/* P[*]: proigoymenos tis korifis sti veltisti diadromi */
P = (int *)malloc(sizeof(int)*vertices);
if (!P)
{
    printf("Error Allocating Memory!");
    exit(0);
}

for (i=0; i<vertices; i++)
    P[i] = -1;
P[start] = start;

/* Q[i]=0 an i korufi den exei oristikopoiithe, alliws 0 */
Q = (int *)malloc(sizeof(int)*vertices);
if (!Q)
{
    printf("Error Allocating Memory!");
    exit(0);
}

for (i=0; i<vertices; i++)
    Q[i] = 0;
```

```

cnt=0;
while(cnt<vertices)
{
    min=infinity;
    for (i=0; i<vertices; i++)
        if (L[i]<min && Q[i]==0)
        {
            min = L[i];
            v=i;
        }
    cnt++;
    Q[v]=1;
    if (v==target) break;
    GR_neighbors(g, v, &neighbors_length, &neighbors);
    for (x=0; x<neighbors_length; x++)
    {
        if (Q[neighbors[x].id]==0 &&
            L[v]+neighbors[x].weight<L[neighbors[x].id])
        {
            L[neighbors[x].id] = L[v] + neighbors[x].weight;
            P[neighbors[x].id] = v;
        }
    }
    free(neighbors);
}

```

```

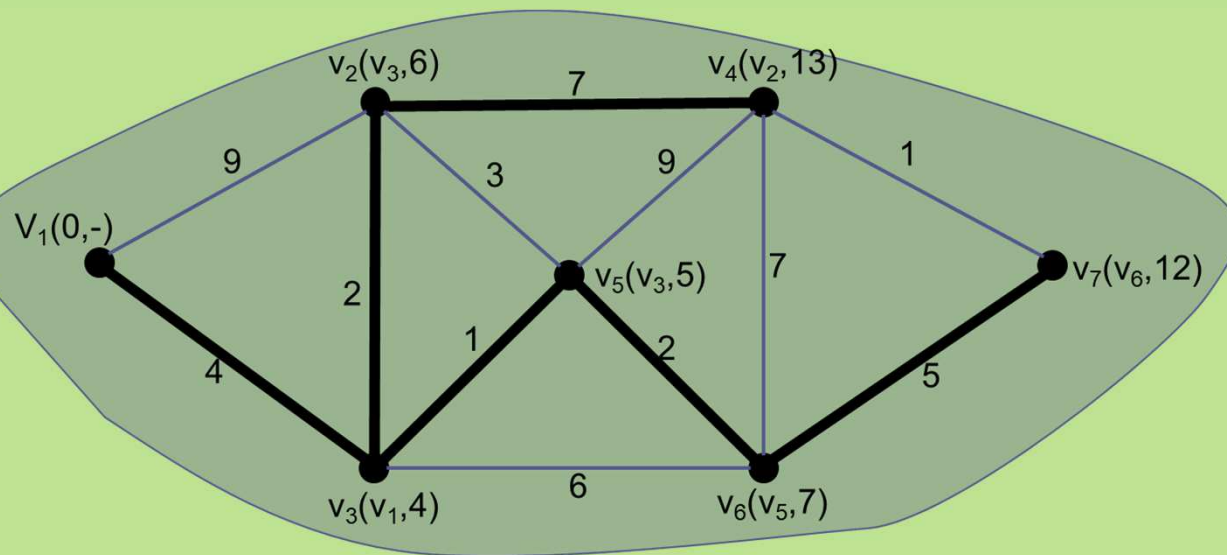
*path_size = 2;
v = target;
while(P[v]!=start)
{
    v = P[v];
    (*path_size)++;
}
(*shortest_path) = (int *)malloc(sizeof(int)*(*path_size));
if (!(*shortest_path))
{
    printf("Error Allocating Memory!");
    exit(0);
}
v = target;
for (i=*path_size-1; i>=0; i--)
{
    (*shortest_path)[i] = v;
    v = P[v];
}
*path_length = L[target];

free(L);
free(Q);
free(P);
}

```

Παρατήρηση:

- Αν αφήσουμε τον αλγόριθμο του Dijkstra να τρέξει για όλες τις κορυφές του γραφήματος, τότε υπολογίζει το δένδρο συντομότερων μονοπατιών από την αφετηρία.

Άσκηση 2: Με ουρά προτεραιότητας

Θα υλοποιήσουμε το Q ως μια ουρά προτεραιότητας.

- Η προτεραιότητα θα είναι η ετικέτα μήκους L (όσο μικρότερο το L, τόσο μεγαλύτερη η προτεραιότητα)
- Θα πρέπει ο εντοπισμός της κορυφής με το μικρότερο L, να γίνεται σε σταθερό χρόνο
- Ενώ όποτε γίνεται διόρθωση του L κάποιας κορυφής, θα πρέπει να γίνεται διόρθωση της ουράς.

Ενσωματώστε την ουρά προτεραιότητας στον αλγόριθμο.

[Η υλοποίηση ουράς προτεραιότητας έχει γίνει στο μάθημα Δομές Δεδομένων σε C – Μάθημα 3: Ουρά – Εφαρμογή 2]

Άσκηση 1: Συντομότερα Μονοπάτια από δεδομένη αφετηρία

Κατασκευάστε τη συνάρτηση BFSShortestPathTree η οποία με ορίσματα έναν απλό μη κατευθυνόμενο γράφο και μία αφετηρία:

- Τυπώνει όλα τα μονοπάτια από την αφετηρία προς κάθε προορισμό.
- Επιστρέφει το δένδρο συντομότερων μονοπατιών

Παρατήρηση:

- Η χρήση μίας πιο αποδοτικής ουράς προτεραιότητας (σωρός Fibonacci) ρίχνει την πολυπλοκότητα έως και $O((m+n)\log n)$

ΜΑΘΗΜΑ 6: Συντομότερα Μονοπάτια
1. Αλγόριθμος Bellman-Ford (1. Περιγραφή)
Αλγόριθμοι σε C

- Συντομότερο Μονοπάτι:**
  - Δίνεται απλός, μη κατευθυνόμενος γράφος με βάρη $G=(V,E,W)$, αφετηρία s ,
  - Ζητείται το συντομότερο μονοπάτι από το s προς όλες τις κορυφές
  - (Αναλυτικά: Βλέπε Αλγόριθμοι και Πολυπλοκότητα: Μάθημα 2.2)

Βασική ιδέα:

- Υπολόγισε διαδοχικά τα συντομότερα μονοπάτια μήκους 1, μήκους 2, ..., έως και μήκος $n-1$.

Αλγόριθμος Bellman – Ford σε Ψευδογλώσσα:

Bellman-Ford($G=(V,E,W)$ και αφετηρία s)

Αρχικοποίησε για όλες τις κορυφές i : $B[i]$ σε $+\infty$
 $B[s]=0$, $P[s]=s$

$B_{new} = B$

Για $k=1$ έως $n-1$:

  Για κάθε κορυφή i :

    Για κάθε κορυφή j γειτονική της i :

      Αν $B[j] + W[j][i] < B_{new}[i]$:

$B_{new}[i] = B[j] + W[j][i]$

$P[i] = j$

$B = B_{new}$

Επέστρεψε το δένδρο συντομότερων μονοπατιών

Παρατηρήσεις για την υλοποίηση:

- Επιλέγουμε την αποτύπωση του γράφου με λίστες γειτνίασης (λόγω πιο γρήγορης πρόσβασης στους επόμενους μιας κορυφής)

Παράδειγμα Εκτέλεσης:

	V_1	V_2	V_3	V_4	V_5	V_6	V_7
0	0, v_1	$\infty, -$	$\infty, -$	$\infty, -$	$\infty, -$	$\infty, -$	$\infty, -$
1	0, v_1	9, v_1	4, v_1	$\infty, -$	$\infty, -$	$\infty, -$	$\infty, -$
2	0, v_1	6, v_3	4, v_1	16, v_2	5, v_3	10, v_3	$\infty, -$
3	0, v_1	6, v_3	4, v_1	13, v_2	5, v_3	7, v_5	15, v_6
4	0, v_1	6, v_3	4, v_1	13, v_2	5, v_3	7, v_5	12, v_6
5	0, v_1	6, v_3	4, v_1	13, v_2	5, v_3	7, v_5	12, v_6

Πολυπλοκότητα:

- Η πολυπλοκότητα του αλγορίθμου είναι $O(nm)$ εφόσον χρησιμοποιήσουμε λίστες γειτνίασης.

Υλοποίηση σε C (βλέπε project Bellman-Ford):

```

GRAPH BellmanShortestPathTree(GRAPH g, int start)
{
    int *B, *Bnew, *P;
    int i, x, v, cnt, vertices, neighbors_length, infinity;
    elem *neighbors;
    GRAPH st;

    vertices = GR_vertices_count(g);
    GR_init(&st, vertices);

    /* B[*]: Mikos elaxistis diadromis gia na ftasoume stin korufi */
    B = (int *)malloc(sizeof(int)*vertices);
    if (!B)
    {
        printf("Error Allocating Memory!");
        exit(0);
    }
    infinity = 0;
    for (v=0; v<vertices; v++)
    {
        GR_neighbors(g, v, &neighbors_length, &neighbors);
        for (i=0; i<neighbors_length; i++)
            infinity += neighbors[i].weight;
        free(neighbors);
    }

```

```

    for (i=0; i<vertices; i++)
        B[i] = infinity;
    B[start] = 0;

    /* Bnew[i]=0 an i korufi den exei oristikopoiithe, alliws 1 */
    Bnew = (int *)malloc(sizeof(int)*vertices);
    if (!Bnew)
    {
        printf("Error Allocating Memory!");
        exit(0);
    }
    /* P[*]: proigoymenos tis korifis sti veltisti diadromi */
    P = (int *)malloc(sizeof(int)*vertices);
    if (!P)
    {
        printf("Error Allocating Memory!");
        exit(0);
    }
    for (i=0; i<vertices; i++)
        P[i] = -1;
    P[start] = start;

```



```
/* Bellman-Ford */
cnt=1;
for (i=0; i<vertices; i++) Bnew[i]=B[i];
while(cnt<vertices)
{
    for (i=0; i<vertices; i++)
    {
        GR_neighbors(g, i, &neighbors_length, &neighbors);
        for (x=0; x<neighbors_length; x++)
        {
            if (B[neighbors[x].id] + neighbors[x].weight < Bnew[i])
            {
                Bnew[i] = B[neighbors[x].id] + neighbors[x].weight;
                P[i] = neighbors[x].id;
            }
        }
        free(neighbors);
    }
    for (i=0; i<vertices; i++) B[i]=Bnew[i];
    cnt++;
}
```

```
/* Just for fun - some printing */
printf("\nStep %d", cnt);
printf("\nB: ");
for (i=0; i<vertices; i++)
    printf("%3d", B[i]);

printf("\nP: ");
for (i=0; i<vertices; i++)
    printf("%3d", P[i]);
printf("\n");

}
/* construct tree */
for (i=1; i<vertices; i++)
    GR_add_edge(st, i, P[i], GR_edge_weight(g,i,P[i]));

free(B);
free(Bnew);
free(P);

return st;
}
```


Άσκηση 3: Εντοπισμός κύκλων αρνητικού βάρους

Αν σε έναν γράφο υπάρχουν κύκλοι αρνητικού μήκους, τότε δεν νοούνται συντομότερα μονοπάτια. Ο αλγόριθμος Bellman-Ford μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τον εντοπισμό κύκλων αρνητικού βάρους. Συγκεκριμένα αν:

- Υπάρχει πρόοδος (μείωση στο κόστος) τουλάχιστον ενός μονοπατιού από το βήμα $n-1$ στο βήμα n , τότε υπάρχει κύκλος αρνητικού βάρους.

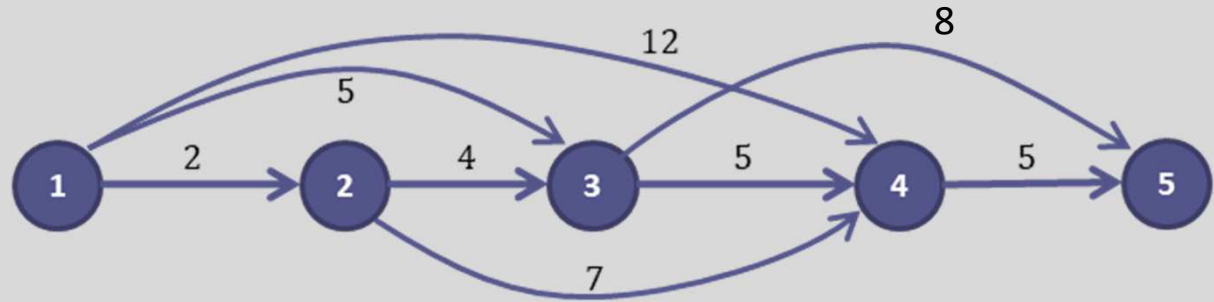
Υλοποιήστε μια συνάρτηση με όνομα `negativeCycle` η οποία να επιστρέφει T/F ανάλογα με το αν υπάρχει κύκλος αρνητικού βάρους στο γράφημα.

Άσκηση 4: Συντομότερα Μονοπάτια σε Άκυκλα Κατευθυνόμενα Γραφήματα.

Ο αλγόριθμος Bellman-Ford μπορεί να τροποποιηθεί ώστε να τρέχει σε χρόνο $O(m)$ σε άκυκλα κατευθυνόμενα γραφήματα:

- Δεδομένης της τοπολογικής ταξινόμησης των κορυφών (μιας διάταξης, τέτοιας ώστε για κάθε ακμή (u,v) η u να προηγείται στη διάταξη της v – στο παράδειγμα η ταξινόμηση είναι 1,2,3,4,5)
- Για κάθε κορυφή v , σύμφωνα με την τοπολογική ταξινόμηση, το κόστος του συντομότερου μονοπατιού δίνεται από τη σχέση $OPT[v] = OPT[u] + W[v,u]$ όπου u είναι η κορυφή-προηγούμενος της v με το μικρότερο $OPT[u] + W[v,u]$.

Κατασκευάστε τη συνάρτηση `DAGShortestPaths` που επιστρέφει το δένδρο συντομότερων μονοπατιών από μία δεδομένη αφετηρία.

	1: $0 + 2 = 2$	1: $0 + 5 = 5$ 2: $2 + 4 = 6$	1: $0 + 12 = 12$ 2: $2 + 7 = 9$ 3: $5 + 5 = 10$	3: $5 + 8 = 13$ 4: $9 + 5 = 14$
$OPT[1]=0$	$OPT[2]=2$	$OPT[3]=5$	$OPT[4]=9$	$OPT[5]=13$